

af Panter, som offentlige Stiftelser have Pant i, Ændringsforslag Nr. 56 til § 132, der kun gaar ud paa, at man med Hensyn til Stempel paa Bøger skal rette sig efter det Lovforslag om Bogføring, der i denne Samling er vedtaget af dette høje Ting, og endelig Ændringsforslag Nr. 59 og 60, der kun indeholde Regler om, at de Personer, som i filantropisk Hensigt foretage Dispositioner, ikke skulle betale nogen Afgift deraf, og om, at visse Attester, Udskrifter af Kirkebøger o. lign. ikke skulle være Genstand for Stempling.

Til disse mere almindelige Bestemmelser maa jeg endnu henregne Ændringsforslag Nr. 68 til § 155, der vedrører Spørgsmaalene om Bankers og Sparekassers Stempelpligt. Efter Løven af 1880 om Sparekasser herskede der i Begyndelsen nogen Usikkerhed med Hensyn til, hvorvidt man kunde give Stempelbegunstigelse eller ikke. Man kom senere ind paa den Praksis at give Stempelbegunstigelse, hvilket saa igen ophørte ved Systemskiftet i 1901. Efter den Tid har man fra Administrationens Side ikke villet yde Stempelbegunstigelse til Banker. I Kommissionens Forslag var der i denne Henseende stillet et meget praktisk Forslag, idet man foreslog, at Banker skulde kunne faa Stempelbegunstigelse, men det skulde da fremgaa af deres Bøger, hvorvidt de vare underkastede Sparekassekontrol eller ikke. Imidlertid har man fra Ministerens Side ikke ønsket at fastholde dette Standpunkt, men har krævet, at en endelig Ordning af dette Spørgsmaal skulde ske i 1913, og i Folketinget er der stillet et Ændringsforslag derom. Udvalgets Flertal har ikke ment at kunne gaa ind paa denne Ordning og har foretrukket, hvor utilfredsstillende det end er, at man ved denne Lovs Vedtagelse bevarede status quo, saaledes at man overlod den endelige Afgørelse til en senere Lovgivning, idet der dog foreslaas et Paabud om, at Forslag til Ordning af dette Spørgsmaal skal foreligge inden 1. Januar 1913.

Gaa vi dernæst til de mere fiskale Bestemmelser, møde vi for det første til § 11 Ændringsforslag Nr. 3, der gaar ud paa at afrunde alle Beløb, i Stedet for som i Forslaget bestemt til 5, op til 10. Naar vi foreslaa dette, er det, fordi Udviklingen herhjemme som ogsaa andre

Steder mere og mere er gaaet i Retning af ved alle saadanne offentlige Afgifter at søge at komme bort fra Deling med 5 eller fra Benyttelsen af Kobberpenge. Der til kommer jo, at det er Lovforslagets Grundprincip ikke at have en Minimumstakst, der er mindre end 10 Øre. Det forekommer os derfor, at man ved de Afrundinger, der skulle finde Sted, bør følge det Princip at afrunde til 10 Øre. Det er desuden et Forslag, der noget har en fiskal Karakter.

Ændringsforslag Nr. 23 angaar Stempel paa Overenskomster mellem Ægtefæller om Delingen af Fællesboet, Nr. 32 Kontrakter om Overdragelse af Værdier under 500 Kr. og Nr. 33 Stempling af Lejekontrakter. Jeg vil gerne dvæle ved disse Ændringsforslag under eet tilligemed Ændringsforslag under Nr. 35, der gaar ud paa at nedsætte Beløbet i § 81, 2den Linie, fra 2,000 Kr. til 1,200 Kr. Medens man fra anden Side har hævdet en vis Stempelfrihed for forskellige Retshandeler og forskellige Kontrakter, har Udvalgets Flertal ment, at det vilde være urigtigt paa nærværende Tidspunkt at gaa med dertil. Flertallet mener, at man ud fra den almindelige Erfaring, man har fra Forbrugsskatterne, maa sige, at de Afgifter, der ramme mangfoldige Mennesker, selv om det er med smaa Beløb, maa man være meget varsom med at ophæve, og det bør man saa meget mere, som man har bitre Erfaringer fra 1908, hvor man foretog Ophævelse af forskellige Afgifter i den Tro, at det skulde vække Tilfredshed og Glæde, medens det i Virkeligheden ikke gavnede et Menneske, men kun beredte Statskassen og Lovgivningsmagten Skuffelser. Vi have ment, at man ikke burde udsætte sig for her at lide lignende Skuffelser. Og hvis man nu vil hævde overfor mig, at det er et ganske udemokratisk Standpunkt, vil jeg sige, at det er ganske urigtigt at sige noget saadant. Naar ærede Medlemmer ville se nøjagtigt paa Ændringsforslaget til § 75, betyder det i Virkeligheden kun, at den Skattebyrde, vi paalægge Smaafolk, er en Tiøre til Staten, hver Gang de flytte fra en Lejlighed til en anden. Og nu har jeg dog altid hørt, i alt Fald ude omkring paa Møder, at det var god demokratisk Tale, at alle skulde bidrage til Statens Udgifter,